

עפ"ת 45187/03/17 - בלאו רומן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 17-03-45187 בלאו רומן ב' מדינת ישראל
תיק חיזוני:

בפני כבוד השופט ערן קוטון
מערער בלאו רומן
נגד מדינת ישראל
משיבה

פסק דין

1. לפניו ערעור על פסק דין של בית משפט השלום לתעבורה בחדרה (להלן: "בית משפט קמא") שנitin בגדרי תבע"א 8216-05-13 (להלן: "התיק המובייל") אליו צורף לעניין העונש תח"ע 905-03-13 (להלן: "התיק המצורף").

2. בכתב האישום בתיק המובייל יוחסה למערער עבירה של נהייה בשכירות, בכך שסירב לתת דגימת אויר נשוף לפי דרישת שוטר, עבירה לפי סעיפים 62(3), 64(א), 64(ב)(א) ו-39א לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: "פקודת התעבורה").

על פי כתב האישום, מדובר באירוע שהתרחש ביום 26.4.13 בסמוך לשעה 15:25, עת נהג המערער באופןע במתחם תחנת דלק 'סונול' ברחוב הפרדס בחדרה.

בתיק המצורף יוחסה למערער עבירה של נהייה בשכירות, בכך שנdag ברכב ביום 15.11.12 בשעה 23:25 בכביש מס' 652 מצפון לדרום בהיותו שיוצר. בדגימה של אויר נשוף נמצא כי ריכוז האלכוהול בלבד של אויר נשוף הוא 465 מיקרו גרם.

ההילך לפני בית משפט קמא

3. המערער כפר במייחס לו בתיק המובייל ובבית משפט קמא ה장님 הליך הוכחות במהלךיו גם נטענה טענת הגנה מן הצד. טענתו המרכזית של המערער הייתה כי לא סירב לבצע את בדיקת הינשוף. המערער טען שהשוטרים שעצרוו היכו אותו, אך למראות מצבו הקשה דווקא כן נשף למכשיר הינשוף מספר פעמים, בהתאם ליכולתו.

במהלך הליך ההוכחות העידו מטעם המשיבה השוטרים שהיו מעורבים באירוע וכן הגיע המשיבה דוח פעולה
עמוד 1

בדבר אכיפת איסור נהיגה בשכרות, דוחות פעולה, דוח על בדיקת שכבות באמצעות ינשוף, פlut בדיקת שכבות, בדיקת יכול למכשיר הינשוף ותעודת עובד ציבור בדבר תקינות המכשיר.

מטעם המערער מלבדו העידה רعيיתו. כן הוגשו תיעוד רפואי ותמונות.

הכרעת דין של בית משפט קמא

.4. בהכרעת דין מפורטת ומנומקת החליט בית משפט קמא להרשיע את המערער.

.5. בית משפט קמא נדרש לשאלת אם ניתן ליחס למערער סירוב לבצע בדיקת שכבות תוך הCESLT בבדיקה הינשוף. בית משפט קמא הזכיר את סעיף 64(א) לפיקוד התעבורה הקבוע חזקה לפיה נהג המסרב לבדוק בדיקת שכבות חזקה כי היה שיכור בעת הנהיגה. צוין כי סירוב לבצע בדיקה אינה חייב להיאמר במילוי. גם התנהגות המכשילה את ביצוע הבדיקה יכולה לעלות כדי סירוב המקים את החזקה. כן צוין כי הראות מעידות על התנהלותו של המערער אשר סירב במעשה לשטף פעולה עם השוטרים במהלך האירוע.

.6. בית משפט קמא פירט את הראות שהובאו לפני ובן טופס הזמן לדין וכתב אישום בו תואר: "[...]" ראייתי את הנהג מגע על קטנו אחריו רכב ילד בן 4 כמו כן לאחר בדיקה הנהג אינו מורשה... ונדרף ממנו ריח אלכוהול חריף החשוד סירב לעיכוב ומעצר תקף אותי ואת שותפי, הובא לתחנה לבדיקת ינשוף הCESLT את הבדיקה במכoon, לאורך כל הבדיקה השטול וקילל...". צוין כי המערער סירב לחתום והשתול בעת רישום הדוחות. אף נערך דוח פעולה בדבר אכיפת איסור נהיגה בשכרות בו צוין כי נמצא במערער מאפיינים המצביעים על חשד לשכבות בהם ריח אלכוהול חזק מאד מהפה, הופעה מרושלת, התנהגות פרועה הכוללת קלילות וחוסר שיתוף פעולה כמו גם התנגדות לעיכוב ומעצר. בדיקת מאפיינים שנערכה למערער העלה שבמבחן עמידה - המערער התנדנד, ב מבחן הליכה על קו - לא הצמיד המערער עקב לאגדול. צוין כי להתרשות השוטר המערער נתן היה תחת השפעת אלכוהול בגיןית. עם זאת, המערער הצליח את מבחן הבאת האצבע לאך. אשר לדרישת דגימת נשיפה נכתבה כי המערער סירב לחתום. השוטר תיאר בחקירותו הנגידית את התנהלות המערער וסירובו העקי לשטף פעולה ולחתום על כל הדוחות. כן העיד שהמערער הCESLT את בדיקת הינשוף.

שוטר נוספת תיאר בדוח פעולה את נסיבות האירוע באופן דומה. כך תיאר את התנהלות המערער שהרים את הקול, השתול, תקף את השוטרים וסירב למעצר. התנהלות זו אילצה את השוטרים להפעיל כלפי המערער כוח פיזי לצורך השתלטות וכבילה. אף הוא התייחס לריח שנדרף מן המערער ולבדיות השכבות שלא צלחו.

שוטר שלישי ערך מזכיר בדבר הבדיקות שנערכו בו צוין בין היתר: "בתמונה [...] נבדק על ידי בנשיפון אלקטרוני מס' 425-N ונמצא נכשל. לאחר המתנה של 20 דקות לאחר שהנהג הנ"ל לא שתה לא אלכול ולא עישן דרישתי ממנו לבדוק במכשיר הינשוף שנמצא במשרד הבוחנים לאחר שנערך לו בדיקת מאפיינים הוגם לו על ידי אין לנשוף אויר לינשוף לאחר שבייצעת בדיקת נשיפה עצמית תחילת משמרת וכיוון. הנ"ל לא נשף היטב לתוך הפיה

כפי שהסביר לו בפעם הראשונה הפסיק לנשוף באמצעות מוסר שאין לו אויר. בפעם השנייה נשף בהפסקות. וכך בפעם השלישית [...] לא היה רגוע במהלך כל הבדיקה רק צעק ואמר ששה"כ שתה בקבוק בירה אחד...".

7. בית משפט קמא קבע כי עדויות שלושת השוטרים הותירו עליו רושם אמין. لكن החלטת לאמץ את אמרתו ולדוחות את גרסת המערער, הן בנוגע להתנהלות בעת עיכובו ומעצרו והן בנוגע להתנהלות בתחנתת המשטרה.

8. צוין כי מהפליטים של בדיקות הינשוף עולה כי נערכו למערער שתי בדיקות הכוללות מספר מחזורי נשיפה כאשר התוצאה הסופית בכל אחת מן הבדיקות הייתה "נשיפה אסורה". עוד צוין כי באחת הבדיקות התקבלה נשיפה שתוצאתה ערך נמדד של 520 מיקרוגרם אלכוהול בלבד אחד של אויר נשוף. בדיון וחשבון על בדיקת שכורת באמצעות ינשוף ציין השוטר כי לא ניתן היה להשלים את הבדיקה ממשום שהמערער לא נשף כפי שהודגם לו והCESP סירב לחתום. הוכח שהמכשיר היה תקין והבדיקות היו תקינות.

9. בית משפט קמא קבע כממצא שלא נפלו בעדויותיהם של השוטרים לגבי שאלות מסוימות סתיות הירודות לשורשו של עניין ואשר מעידות על חוסר מהימנותם. להתרשםותו מדובר בחסר דיק אשר נבע מכך שלא זכרו בעל פה את פרטי האירוע בשל חלוף הזמן מאז התרחשותו.

בית משפט קמא הטיעם שב��ופו של הליך לא נתקללו במכשיר הינשוף תוצאות בדיקת נשיפה המוכיחות הימצאות אלכוהול בגופו של המערער בכמות כזו או אחרת, וזאת בשל התנהלותו של המערער שהכשיל את הבדיקה. משכך נקבע כי שעה שהוכח שהמערער למשוך לכך לנשוף אך הוא בחר שלא למלא אחר ההנחיות אלא להכשיל במודע את הבדיקה תוך נשיפת כמהות בלתי מספקת של אויר ותוך ביצוע הפסקות בנשיפות, הרוי שבאי דיווקים מסוימים אין כדי להשמית את הקדקע תחת עדות שוטר מסוים ועדויות יתר השוטרים באירוע.

10. בסופה של בדינה מצא בית משפט קמא כי עדויות השוטרים מחזיקות האחת את השנייה ונתמכות בראיות נוספות. לעומת זאת מצא בית משפט קמא שעמדתו של המערער אינה מהימנה.

11. בית משפט קמא התייחס ארוכות לעדות המערער שאישר בחקירותו הנגדית כי הרכיב על האופנוו את בנו בן הארבע וכי לא החזיק ברישון נהיגה לאופנוו. לגרסת המערער הוא לא סירב לבצע את בדיקת הינשוף אלא נשף אל תוך המכשיר מספר פעמים וזאת על אף שבשל מכабים כתוצאה ממכות שספג מן השוטרים. כן טען כי הקיא בניידת. אולם מן הראיות עולה כי המערער לא טען כי הקיא או סבל מכабים לפני שביצע את בדיקת הינשוף. בטופס תחקור נשאל המערער מדוע סירב להיבדק באמצעות מכשיר ינשוף והשיב: "כי שיגעו אותו נשפטו 6 פעמים מספיק, מה רוצים לשלול אותו בכוח?" המערער לא אמר כי מצבו הגוף לא אפשר את הנשיפה הנדרשת ואף לא אמר כי הקיא.

12. בית משפט קמא דחה את טענות ההגנה בקבעו שהעובדת שהמערער נשף לתוך מכשיר הינשוף מספר עמוד 3

פעמים אין בה כדי להוכיח שלא סירב לבצע את הבדיקה על ידי הכתלה הבדיקה במכשור הינו שוף. מזכיר שרשם אחד השוטרים עלה כי המערער השתמש בטכnicות שונות על מנת להתחמק מביצוע הבדיקה כראוי - הפסיק לנשוף במהלך הבדיקה ומסר שאין לו אוויר, נשף בהפסוקות ולמעשה לא ביצע את הבדיקה כפי שהודגם לו. תוצאות הבדיקה כפי שהופיעו בפלטים שהוצגו לעיון בית משפט קמא תמכו גם הן במסקנה לפיה המערער הכשיל את הבדיקה. אף נדחתה טענה לפיה קיימת סתירה בין המתואר במסמך של אחד השוטרים לבין התוצאות המופיעות בפלטי בדיקת הינו שוף, בפרט עת ההגנה נמנעה מלהזכיר את אותו שוטר על ערכית הבדיקה, על התנהלות המערער בעת הבדיקה ועל תוצאות הפלטים ומשמעותם.

אשר למסמכים רפואיים נקבע שמסמך רפואי מהדר מין מיום המעצר 26.4.13 הולא שהמערער טען כי אינו חש בטוב ללא פירוט. רק לאחר שלושה ימים, על פי מסמך רפואי מיום 29.4.13, התalon המערער על כך שביום 26.4.13 "נתקף על ידי שוטרים". בבדיקה גופנית נמצא "פצעים ושריטות בפנים, ידיים (מרפקים), רגליים (ירכיים), גב, המתומות בפנים (מצח ומתחת לעין שמאלית)" והוגשו תמונות שצולמו ביום 27.4.13 על ידי המערער ורعيיתו. מכאן קבע בית משפט קמא שבבדיקה המערער ביום 13.4.26 שנעשה לבדוק אם הוא כשיר למעצר, לא טען המערער כי הוכה בידי שוטרים והדבר אומר דבר שני. המערער שוחרר מן המעצר ביום 27.4.13 אך פנה לкопת החולים רק יומיים מאוחר יותר. אשר לתמונות התייחס בית משפט קמא לכך לכך שהשוטרים נאלצו להפעיל כוח פיזי כנגד המערער, לאחר שהשתולל ותקף. בית משפט קמא סבר כי לא מדובר בחבלות החורגות מטיב האירוע כפי שתואר מפי השוטרים. אף לא סבר כי היה בפציעות כדי למנוע מן המערער לבצע רפואי את בדיקת הינו שוף הכרוכה בנשיפה בלבד. עוד דחה בית משפט קמא טענה לפיה מפעל מכשור הינו שוף "רמס את זכויותיו" של המערער וסיקן את בריאותו בעצם לקיחת דגימת הנשיפה. העובדה שהמערער נשף מספר פעמים לטור המכשור מעידה דווקא כי מצבו הגוף לא מנע ממנו לבצע את הבדיקה.

13. בית משפט קמא הוסיף שהנהלות המערער באירוע כלו מעידה על חוסר שיתוף פעולה עם השוטרים ועל ניסיון להתחמק מביצוע בדיקת הנשיפה. המערער השתול וקילל את השוטרים, השיב לשאלותיהם תשובה מתחכחות וסותרות, וסירב לחותם על המסמכים השונים. התנהלותו, כך נקבע, תומכת במסקנה לפיה הכשל את הבדיקה במכoon. בית משפט קמא מצא כי עדותו של המערער מתהממת ובלתי מהימנה. כך, באשר לשאלת האם שתי האלכוהול לפני האירוע הציג המערער מספר גרסאות סותרות אותן פירט בית משפט קמא בהכרעתו. ריבוי גרסאות המערער הצבע על חוסר מהימנותו. תשוביתו הסותרות העידו על דרך התנהלותו באירוע ועל חוסר שיתוף הפעולה שלו עם השוטרים. בית משפט קמא אף התייחס לטענת המערער לפיה השוטרים נטו אט בינם הפעוט בתחנת הדלק והפקירוהו בידים זרות, ודחה גם טענה זו. מכל מקום נקבע כי אף אם חש המערער לגורל בנו ואף אם היה במצב נפשי ירוד, לא היה בכך כדי להצדיק את העובדה שלא ביצע רפואי את בדיקת הינו שוף. לאחר דיון בדבר הסבר על מהות הסירוב לבצע את הבדיקה הנדרשת נדחתה גם טענה בהקשר זה. הוסיף כי תוצאות בדיקת המאפיינים שנערכה למערער, ריח האלכוהול שנמדד מפיו, גרסאותיו הסותרות והודאותו כי שתי בירה עבר לאירוע, היכילו בבדיקה מכשור הנשיפון, התנהלותו חסרת הרسن, היעדר שיתוף הפעולה עם השוטרים ועדותם מהימנה של השוטרים אל מול עדותם הבלתי מהימנה של המערער, כל אלה אף עשויים לשמש ראיות עצמאיות להוכחת שכרכותו של המערער. מכאן שהוא בהם חזק ולתמן במסקנה המשפטית המתבקשת מסירובו של המערער להיבדק כתוצאה מהכשלת הבדיקה על ידו.

14. נוכח כלל נימוקיו, קבוע בית משפט קמא כי המערער הכשיל את הבדיקה במכoon, באופן העולה כדי סירוב המקים חזקה כי נהג בהיותו שיכור.

לפיכך הורשע המערער כאמור בביצוע העבירה שיוחסה לו בכתב האישום בתיק המוביל.

גזר דין של בית משפט קמא

15. בטרם טענו הצדדים לעונש ביקש המערער לצרף את התיק המצורף, בו הודה כבר קודם לכן בביצוע העבירה שיוחסה לו, ובעתינו הופנה המערער לשירות המבחן לצורך קבלת תסקير. בתסקיר פורטו נסיבותיו של המערער ונסיבות משפחתו, כמו גם ניסיונו לתעל דרכיו לאפיקים חיוביים. לסוגו של יום, לאחר ששמע את טיעוני הצדדים ואת דברי המערער ורعيיתו, גזר בית משפט קמא על המערער את העונש כדלקמן -

פסילה מקבל או מהחזק רישיון נהיגה לתקופה של 48 חודשים בפועל בגין חודשים פסילה מנהלית; מסר לתקופה של 7 חודשים על תנאי וה坦אי הוא שלא יעבור במשך 3 שנים את אחת העברות שנקבעו ובן נהגה בעת פסילה לפי סעיף 67 לפકודת התעבורה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף לתקופה העולה על שנה, נהגה בעת שכורות לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה, נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים לפי תקנה 26(2) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961 (להלן: "תקנות התעבורה"); פסילה מקבל או מהחזק רישיון נהגה לתקופה של 6 חודשים על תנאי לפחות 3 שנים וה坦אי הוא שלא יעבור אותה עבירה בה הורשע או אחת העברות המפורחות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה; כניסה בסך 3,300 ₪ או 33 ימי מסר תמורה אשר ישולם בעשרה תשלום שווים ורצופים החל מתאריך 1.3.17.

16. בגזר דין עמד בית משפט קמא על הערכים החברתיים שנפגעו מעשי המערער, על מידת הפגיעה בהם, ועל נסיבות ביצוע העבירות. כן ציין "אין ספק שהעבירות בהן הורשע הנאים הן עבירות חמורות. עבירה של נהיגת בשכרות טומנת בחובה סיכון רב הן למבחן העבירה עצמה והן ליתר המשתמשים בדרך ובית המשפט מונחה להרחק נוהגים מסווגים כאלה מהכਬיש לתקופות שאינן קצרות. הדברים נכוןים ביותר שאת כאשר מדובר בשתי עבירות דומות שבפניי וכאשר אין זו הפעם הראשונה שהנאשם אוחז בהגעה בנסיבות אלה, אלא שעומדת לחובתו כבר הרשעה קודמת בגין נהיגת שכורות (תחת השפה)".

בית משפט קמא התייחס לנסיבותו האישיות של המערער, להרשעותיו הקודמות, הן בתחום הפלילי והן התעבורי, לטיעוני הצדדים וליתר הנתונים שלפניו. לבסוף קבוע "מתהמ העונש הראו כי אשר מדובר בעבירה אחת ויחידה של נהיגת בשכרות, ללא עבר דומה, כולל פסילה בפועל לתקופה שבין 24 חודשים ועד 36 חודשים בצויר עונש של מסר מותנית וקנס. כאשר מתיחסים לעבירה חוזרת כאמור, המתהמ כולל פסילת רישיון לתקופה ארוכה יותר באופן משמעותי ובצויר עונשים נוספים".

כיוון שעסוקין בשתי עבירות של נהיגת שכורות ולמערער הרשעות בעבירות דומות היה מקום לגזר עליו עונש מסר לריצוי בפועל, אך נוכח השלב בו הודיעה המשיבה על עתרתה למסר בפועל בצויר לשאר הנסיבות מנע בית משפט קמא מהטליל על המערער עונש זה.

17. בהודעת הערעור שהוגשה על ידי המערער עצמו ציין המערער כי אכן הודה בבית משפט קמא בעבירה אשר יוכסה לו בתיק המזרוף, אך רמת האלכוהול בدمו לא הייתה גבוהה וחוז לוי מעידה ראשונה. אשר לתיק המוביל, טען המערער כי כמעט עדות השוטרים, לא הוצאה בפני בית משפט קמא כל ראייה לכך שנרג בשכרות, ואין בסיס לטענת השוטרים לפיה התנגד להטלות אליהם לתחנה וניסה להכשיל את בדיקות הינשוף שנערכו לו. בעת האירוע היה המערער בחברת בני בן הארבע. השוטרים התעלמו מבקשתו, עליו להטלות אליהם לתחנה, ביקש לדאוג כי לבנו תהיה הסעה הביתה. השוטרים התקלטו מבקשתו, תקפו והשפלו אותו, והוא נלקח לתחנת המשטרה. לאחר שנערכו לו בדיקות מאפיינים אותן עבר בדיקות ינשוף, הובא לבית החולים להסתכלות פסיכיאטרית, אחריה הוחזק במעצר.

אשר לעונש, טען המערער כי זקוק הוא לרישון נהיגה לצורך פרנסת בני משפחתו. לדבריו, זו הפעם הראשונה בה נהג בשכרות ומazel האירוע נהיגתו היא ללא ذופי ולא נרשמו לחובתו עבירות תעבורה כלל. אמנם נרשמה לחובתו עבירה בשכרות בשנת 2007, אך מדובר היה בנהיגה תחת השפעת אдолן וכoch העובדה שעבר הלין גמילה מסמים.

18. בהמשך, לאחר שמונה סגנו ליציג המערער בהליך דין, הוגשה הودעת ערעור מתוקנת.

בהודעת הערעור המתוקנת נטען ביחס לתיק המוביל כי לא הוכח מעבר לכל ספק סביר שהמערער נהג בשכרות בכך שסירב לתת דגימת אויר נשוף לפני דרישת השוטר. המערער לא ביצע כל עבירה והאשמות השווה של השוטרים נועדו להצדיק את התנהלותם הפסולה בעת האירוע.

לטענת המערער, שגה בית משפט קמא משלם נתן משקל למחדלי חקירה שפגעו באופן מוחשי בהגנתו. מצלמות האבטחה בתחנת הדלק בה אותר המערער לא נבדקו, ואף לא נחקר איש מעובדי התחנה. המשיבה בחרה להימנע מחשיפת חומר החקירה בתיק מחשש שה坦נהל כנגד השוטרים המעורבים, וחומר חקירה הנוגע לחקירת המערער בחשד לעבירות 'איומים' ו'הפרעה לשוטר בעת مليוי תפקידו' במסגרת תיק חקירה משטרתי שנשגר מחוסר ראיות. כן שגה בית משפט קמא משלם נתן משקל למסמרק רפואי מיום האירוע שנערך בבית החולים. מן המסמרק לא עלה כל אינדיקטיה לכך שהמערער היה שיכור או שנדף ריח אלכוהול מפיו. למערער נערכה בדיקה יסודית בבית החולים וחזקה כי הבודק היה מצין שהמערער עבר בגילופין אם אכן היה הדבר. בית משפט קמא אף לא נתן משקל לтиיעוד רפואי ממנו עליה כי בבדיקה של המערער נמצא חבלות שהיא בהן כדי למנוע ממנו לבצע כראוי את בדיקת הנשיפה. נטען כי בית משפט קמא לא נתן משקל לטענתו בדבר הסתרות בעדותו של אחד מудוי התביעה בכל הנוגע לשעת ביצוע בדיקת הינשוף ובאשר למספר הבדיקות שנעשו. על פי עדותו של עד תביעה נוסף נעשו שלושה ניסיונות לעורר את בדיקת הנשיפה, ואילו מפלטים של מכשיר הינשוף עלה כי נערכו למערער רק שתי בדיקות.

לאור האמור נטען כי המשיבה לא הרימה את הנטול המוטל עליו במשפט הפלילי ולא הוכיחה מעל לכל ספק סביר את ביצוע העבירות שייחסו למערער בתיק המוביל.

לחילופין נטען כי נסיבות האירוע מלמדות על נהיגה תחת השפעת אלכוהול, עבירה לפי תקנה 26(2) לתקנות

התעבורה.

לענין העונש, נטען כי מושג שיפוט בית משפט קמא במסגרת הטיעונים לעונש לגילין הרשעתו הקודמת של המערער שככל רישום משטרתי של תיקים סגורים, החמיר הוא עם המערער יתר על המידה. המערער מחזיק ברישון נהיגה מאז שנת 2000, ובערו התעבוריי אינו מכבד כלל ביחס לוותק נהיגתו. לחובת המערער נרשמה עבירה אחת בלבד של נהיגה בשכרות בשנת 2007, מקרה בו נתן היה המערער תחת השפעת מתדזן. כן נטען כי המערער זוקק לרישון הנהיגה לצורך עבודתו ועל מנת לטפל ברעיותו החוליה. בנסיבות אלה ראוי לקצר את משך תקופת הפסילה שהוטלה על המערער ויש להתייחס לרכיב עונש זה כאיל פסילה המוטלת בגין אירוע אחד.

בדיוון חזר ב"כ המערער על טענותיו. בנוסף הפנה למסדר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער במסגרת התקיק המצורף. שירות המבחן התרשם שאין אינדיקטיה לכך שלמערער רקע התמכרותו לאלכוהול. שירות המבחן סבר כי הסיכון שהמערער ישוב ונוהג תחת השפעת אלכוהול הוא נמוך ביותר. נטען כי המערער עבר הליך של גמילה מסמים בו התמיד ומזה כעשר שנים מנהל הוא אורח חיים נורמלי.

מן העבר השני, טענה המשיבה כי יש לדחות את הערעור על שני חלקיו.

אשר לתיק המוביל, צינה המשיבה כי על פי דין נהג רכב המסביר לבדיקת שכורות ייחשב כמו שהיה שיוכור בעת נהיגתו. המשיבה הבירהה כי התנהגותו של המערער מלמדת שכן סייר להיבדק. בנוסף נטען כי עוד טרם ביצוע בדיקת הנשיפה קיימות היו אינדיקטיות לכך שהמערער שיוכור, כעולה מסמך שהוגש לעיון בית משפט קמא בהליך ההוכחות שנוהל בתיק המוביל. הזכור כי בשיחה ראשונית עם המערער הוא אישר ששתה בירה בביתה. מפיו של המערער נדף ריח אלכוהול חזק מאוד, הופעתו הייתה מרושלת, התנהגותו הייתה פרועה, הוא קילל, סייר לשטף פועלה, ככל בחלק מבוחני הביצוע והתנגד לעיכובו ומעצרו. בית משפט קמא סマー את הכרעתו על ממצאים עובדיתיים ועל מהימנות השוטרים. בית משפט קמא דחה את גרסתו של המערער כבלתי מהימנה.

אשר לטענות המערער בדבר מחדלי חקירה, נטען כי אלה לא נטענו בבית משפט קמא. יתר על כן, לאחר שעיקר המחלוקת נגע לסיירבו של המערער לבצע בדיקת שכורות, לא ברורה הטענה בונגעו לבדיקות נוספות שהיא צריכה לבצע. תיק החקירה שנפתח ביחס לשוטרים המעורבים נסגר בידי המחלקה לחקירות שוטרים. כן יש לציין שבית משפט קמא לא נדרש להזכיר בטענות ביחס להתנהלות השוטרים באירוע. מסמך רפואי שנערך בסמוך לאירוע לא עלתה טענה ביחס לאלימות שננקטה כלפי המערער מצד השוטרים. המסמך הרפואי שנערך בהמשך מתייחס לדברים שנאמרו מפי המערער שלושה ימים לאחר האירוע.

כיוון שבית המשפט של ערעור אינו נהוג להתערב במקרים של ממצאים עובדיתיים ובקביעות מהימנות, אשר במקרה דנן נתמכים בראיות נוספות, סבורה המשיבה כי יש לדחות את הערעור על הכרעת הדיין.

23. אשר לעונש, טען כי לא זו בלבד שהעונש שהושת על המערער אינו חמmir, בית משפט קמא אף הקל עם המערער הקלה יתרה עת נמנע מלהטיל עליו עונש מסור לRICTO בפועל. המדובר בשני תיקים שצורפו בגין עבירות נהיגה בשכרות. ביחס לעבירה זו מורה החוק על פסילת מינימום למשך 24 חודשים. לא מדובר בפעם הראשונה בה נוהג המערער בשכרות, כאשר מאז שנת 2000 כבר לחובתו 18 הרשותות קודמות בגין עבירות תעבורה מגוונות, בכלל נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה בשכרות ונהיגה תחת השפעת סמים או אלכוהול. למרות זאת מעולם לא נוצר דין של המערער למסור בפועל בעטיון של עבירות תעבורה. המערער בחר שלא להזות בתיק המוביל ולא חסר זמן שיפוט. בית משפט קמא התייחס לנסיבותו של המערער ונתן להן את המשקל המתאים. לפיכך, טענה המשיבה, יש להותר את גזר הדין בעינו.

דין והכרעה

24. בחנתי את הנ吐נים שלפני וסקלתי עניינו של המערער.

25. הלכה עמנו לפיה בית משפט של ערעור לא יטה להתערב במצבו עובדה וממצאי מהימנות שנקבעו על ידי בית המשפט הדיוני. הטעם לכך נעוץ בעובדה שלערכאה הדיונית יתרון ממשי באשר היא שומעת את המעורבים השונים ומתרשתם מכלם באופן בלתי אמצעי.

די להזכיר לעניין זה את האמור בע"פ 4327/12 פלוני נ' מדינת ישראל (5.6.13) -

"הלכה מושרת היא כי לא בנקול יתערב בית משפט של ערעור בקביעות מהימנות וממצאים עובדיים של בית משפט קמא. הנחת המוצא היא כי ערכאת הערעור, חסרה את הכלים להתרשם באופן בלתי אמצעי מהעדויות שנשמעו בפני הערכאה הדיונית, ומסקונתיה מתבוסות, כלל, אך על החומר הכתוב המונח לפניה (ראו, בין רבים אחרים, ע"פ 10/6908 דוד נ' מדינת ישראל (2.1.2013); ע"פ 12/2661 פלוני נ' מדינת ישראל (19.11.2012); ע"פ 12/60 עמר נ' מדינת ישראל (7.11.2012))."

26. גם שכללו אי ההתערבות נקבעו מספר חריגים, לא מצאתי כי עניינו של המערער בא בקהלם.

כמפורט ארוכות מULA, בוחן בית משפט קמא בקפידה את העדויות שנשמעו ואת הראיות שהובאו לפני. בית משפט קמא התייחס ארוכות לכל טענות הצדדים. אין מקום להרחב את היריעה בעת הדיון בערעור לטענות שלא הועלו כלל בפני בית משפט קמא ומתבב הדברים לא יכול היה בית משפט קמא להידרש אליהם. זאת בפרט שאין בטענות אלה כדי להביא לשינוי בהכרעה העובדתית. יש לזכור כי המערער הorschע בנהיגה בשכרות מכוח סירובו להיבדק כראוי. אף אם נפל פגם בהתנהלות השוטרים אשר היה משתקף בנסיבות האבטחה בתחנת הדלק, או בעדויות מי מעובדים, ואני קובל בכך, נראה כי לא היה בכך כדי לשנות את ההכרעה. נפסק לא אחת שמהדרי חקירה משוקלים עם יתר הנ吐נים ואין במחדל זה או אחר כדי להביא בהכרח לזכוי. כך הוא בכל הקשור למסקנה המתבקשת מן התיעוד הרפואי הראשוני אשר אמן לא התייחס לשכרות המערער אך בה בעת גם לא התייחס לטענה שהותקף.

27. בית משפט קמא קבע מפורשות כי עדויות השוטרים מהימנות עליו, בניגוד לעדות המערער. בית משפט קמא נימק קביעותיו ואלה מתישבות היטב עם הריאות שהובאו לפניו. לא מצאתי כל עילה להתערב בקביעותיו.

בית משפט קמא קבע כי המערער הכשיל את בדיקת הינשוף ولكن עומדת לחובתו החזקה לפיה נהג בהייתה שיכור. אף התנהלותו הכללת של המערער, מעשיו, אמירותיו ומאפייניו, הצדיקו קביעה זו.

משאלו פני הדברים סבורני כי אין לקבל את טענות המערער בכל הנוגע להכרעת הדין שניתנה בתיק המוביל, באשר זו מבוססת היטב על הריאות שעמדו נגד עיני בית משפט קמא ועל התרשםתו הבלתי אמצעית.

28. אשר לעונש שנגזר על המערער, סבורני כי זה אינו מחמיר יתר על המידה עם המערער אשר נהג בשכירות בשתי הזדמנויות שונות, האחת על אופנוו בעוד בנו הצער יושב מאחורי, מבלי שייהי מורשה לכך (ראו גם הרשעה קודמת מס' 2 לגילוון הרשעות התעבורה). למערער הרשעות קודמות בעבירות תעבורה שונות ואין זו הפעם הראשונה בה נהג הוא תחת השפעה. טענתו לפיה באחת הפעמים בעבר נהג בהיותו מטופל בתחליף שם אינה מהווה נסיבה לקולא שכן לא מן הנמנע כי גם תחליף השם נתן בו אותן ויהי עליו גם באותה הזדמנות להימנע מלנהוג ולהימנע מلس肯 את ציבור המשתמשים בדרך בקיומו בהשפעת חומר זה או אחר.

29. תמים דעים אני עם בית משפט קמא בדבר הסכנה הרובצת לפתחו של מי שנוהג בשכירות. אף מתוך העונש ההולם את האירועים הוא נכון וראוי ומתישב עם מדיניות הענישה הנהוגה.

ניתן להזכיר בהקשר זה את רע"פ 7363/16 **סטניסלב נ' מדינת ישראל** (25.10.16) -

"המערער הורשע, בפעם השלישייה, בעבירה של נהיגה בשכירות; מדובר בעבירה אשר התוצאות האפשריות שלה הן קשות ביותר, המחייבת ענישה הולמת (ראו בעניין זה ע"פ 7066/13 אלמליך נ' מדינת ישראל, פסקה 85 לפסק דין של השופט א' שם (22.12.2015); ע"פ 4498/14 גרידיש נ' מדינת ישראל, פסקה 64 (13.5.2015); ע"פ 2163/07 סעת נ' מדינת ישראל, פסקה 9 לפסק דין של השופט ע' פוגלמן (17.10.2007))."

כן נאמר ברע"פ 2829/13 **מוריאל נ' מדינת ישראל** (29.4.13) -

"לגופו של עניין, מן הרاوي לחזור על דברים שנאמרו על-ידי לא אחת, כי נהיגה בשכירות הינה אחת מן הסיבות המרכזיות לגרימתן של תאונות דרכים, דבר המסקן את שלום הציבור ופגוע בביטחוןינו. אשר על כן, מדיניות הענישה בעבירות אלה, מחייבת את בית-המשפט לנוהג ביד קשה בנהגים שכיריים - תהא רמת האלכוהול בدمם, אשר תהא (ראו, לעניין זה, רע"פ 861/13 פנדקה נ' מדינת ישראל (6.2.2013); רע"פ 3343/04 נפתחי נ' מדינת ישראל (16.5.2004)). אשר על כן, לא בכדי בחור החוקק להגביל את שיקול דעתו של בית-המשפט, בקובעו בסעיף 39 לפકודת התעבורה עונש פסילה מינימלי, בגין הרשעה בעבירה של נהיגה בשכירות".

.30 בית משפט של ערעור אינו נוטה להתערב בעונש שהטיל בית המשפט הדיני אלא אם נתגלתה בגורם הדין טעות מהותית הדורשת תיקון או אם העונש שהוטל חורג באופן ממש מרמת העונשה הנוהga. במקרה דנן סבר בית משפט קמא כי עונשה בדמות מאסר לריצוי בפועל היא העונשה הרואה אף נמנע מהטיל עונש מאסר לריצוי בפועל על המערער מנימוקיו שפורטו בגזר הדין. בנסיבות אלה בריה כי בית משפט קמא לא החמיר עם המערער. אף אין בסיס לטענה לפיה בית משפט קמא התייחס בגזר דין לרשימת תיקים סגורים, הגם שזו הונחה לפניו, ככל הנראה בטעות.

.31 למורת האמור לעיל, לאחר שעיני בתקיר שירות המבחן שאין מקום לפרטו נכון חשיבות צנעת הפרט, ולאחר שקהלתי טיעוני הצדדים, החלטי ל��ר מידת מה את רכיב הפסילה בפועל שהוטל על המערער בגזר הדין. נראה כי בית משפט קמא גזר על המערער שתי תקופות פסילה בנות 24 חודשים כל אחת במצטבר זו לזו. כיוון שהמערער מתעלן כיום דרכו לאפקטיבים וחובבם וכיון שהעבירות מושא ההליך עברו לפני תקופה לא מבוטלת, האחת בחודש אפריל 2013 והשנייה בחודש נובמבר 2012, ועל מנת לעודד את דרכו השיקומית של המערער המפרנס בגין את בני משפחתו ורعيיתו אינם בקשר הבריאות, ניתן לחפש חלק מתקופת הפסילה בגין עבירה אחת עם תקופת הפסילה בגין העבירה נוספת.

משכך אני מעמיד את רכיב הפסילה בפועל שהוטל על המערער בגזר דין של בית משפט קמא על 40 חודשים פסילה בגין הפסילה המנהלית, חלף 48 חודשים פסילה.

יתר רכיבי העונשה המפורטים בגזר דין של בית משפט קמא יעדמו בעינם.

הצדדים הסכימו כי פסק הדין ינתן בהיעדרם.

הזכירות שלח עותק פסק דין לצדים ותודה קבלתו.

ניתן היום, כ"א אייר תשע"ז, 17 Mai 2017, בהיעדר הצדדים.